

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ

Κυριακή προ της Υψώσεως – Ιωάν. 3,13 - 17 (7/9/2014)

Η αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο

Απόσπασμα από τον σπουδαίο και αποκαλυπτικό διάλογο του Κυρίου με τον νυκτερινό Μαθητή Νικόδημο, ακούσαμε στη σημερινή Ευαγγελική διήγηση, αδελφοί μου. Λίγους στίχους πριν, ο Κύριος είχε αναπτύξει την υψηλή Του διδασκαλία για την πνευματική αναγέννηση του ανθρώπου, η οποία είναι προϋπόθεση για την είσοδό του στη Βασιλεία του Θεού¹. Τώρα παρουσιάζει τρεις ενέργειες της αγάπης του Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων, που αποκαλύπτουν την αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο.

Η πρώτη ενέργεια είναι η ύψωση του Χριστού στο Σταυρό: «Έτσι θα υψωθεί ο Υιός του ανθρώπου (στο Σταυρό), ούτως ώστε εκείνος που θα πιστέψει σ' Αυτόν να μη χαθεί, αλλά ν' αποκτήσει την αιώνια ζωή»². Ο προφητικός λόγος του Κυρίου για την Σταύρωσή Του αποκαλύπτει την σταυρική αποστολή και πορεία της Εκκλησίας στον κόσμο. Μιμούμενη τον Ιδρυτή Της Κύριο, η Εκκλησία διαχρονικά υφίσταται σταυρική δοκιμασία σε όλα τα επίπεδα. Ήδη, από την πρώιμη Χριστιανική περίοδο, υφίσταται διώξεις απηνείς, που έχουν ως αποτέλεσμα την δημιουργία της χορείας των Αγίων Μαρτύρων, που συνιστούν την απόδειξη της μαρτυρικής πορείας της Εκκλησίας, μιας πορείας που διακρίνεται ακόμα και σήμερα από τα σημάδια του αίματος σύγχρονων Μαρτύρων, που εξακολουθούν να θανατώνονται για την αγάπη του Χριστού. Η Σταυρική πορεία της Εκκλησίας, όμως, συνεχίζεται και σε ιδεολογικό επίπεδο, όπου η Χριστιανική πίστη γίνεται στόχος φρενοβλαβών αθεϊστικών καθεστώτων, αλλά και κοσμικών αντιλήψεων, που, εκμεταλλευόμενες τις συχνές αστοχίες ενίων εκκλ/κών στελεχών, επιχειρούν να πλήξουν την συνείδηση των πιστών και να τους αποκόψουν από το Σώμα της Εκκλησίας.

Η δεύτερη ενέργεια, για την οποία ομιλεί ο Κύριος, είναι η απόλυτη αγάπη του Θεού για τον κόσμο, που φαίνεται μέσα από την θυσιαστική προσφορά του Υιού Του: «τόσο πολύ αγάπησε ο Θεός τον κόσμο, ώστε έδωσε (θυσία) τον μονογενή του Υιό, για να μη χαθεί όποιος πιστεύει σ' Αυτόν, αλλά να έχει την αιώνια ζωή»³. Η αγάπη του Θεού δεν είναι θεωρητική, αλλά απολύτως αληθινή, αφού κορυφώνεται στη θυσία του Θεανθρώπου. Αυτή η αναμφισβήτητη αγάπη είναι η οδός της αγαπητικής πορείας που ακολουθεί η Εκκλησία μέσα στην ιστορία. «Η Εκκλησία είναι η μεγάλη αγκαλιά

¹ Ιωάν. 3,5

² Ιωάν. 3,15

³ Ιωάν. 3,16

που δίνει νόημα και παρηγοριά στον κάθε άνθρωπο. Στην Εκκλησία όλοι οι άνθρωποι είναι δεκτοί, όλοι Της ανήκουν και σε όλους ανήκει. Στην Εκκλησία δεν υπάρχουν διακρίσεις, υπάρχει ισότητα, δεν υπάρχει εξουσία, αλλά διακονία, δεν υπάρχει βία, υπάρχει μόνο αλληλεγγύη, δεν υπάρχει μίσος, αλλά μόνο αγάπη, δεν υπάρχει καταπίεση, αλλά μόνο ελευθερία. Σε κανένα άλλο χώρο δε γίνεται κανείς δεκτός όπως είναι, με τις αμαρτίες του, με τα λάθη του, με τις σκιές και τις κηλίδες του. Μόνο στην Εκκλησία υπάρχει χώρος για τον καθένα. Και γι' αυτό, όποιος λείπει από το καθημερινό προσκλητήριο της Εκκλησίας γίνεται αντιληπτός και προκαλεί όχι μόνο ανησυχία, αλλά και τις προσευχές για την μετάνοιά του. Κανένας δεν είναι αναμάρτητος και κανένας δεν αποκλείεται από τη χάρη του Θεού και τη Βασιλεία Του...»⁴

Η τρίτη ενέργεια της αγάπης του Θεού, για την οποία ομιλεί ο Κύριος, είναι η σωτηρία του κόσμου: «δεν απέστειλε ο Θεός τον Υιό του στον κόσμο για να καταδικάσει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' αυτού»⁵. Ο Χριστός ήρθε στον κόσμο για να σώσει τους ανθρώπους από τα δεσμά των παθών και την αιχμαλωσία της αμαρτίας. Δεν είναι ο ρόλος Του αυτός του στυγνού δικαστού, όπως, δυστυχώς, παρουσιάζεται στην εποχή μας από τους ακραίους παραπονητές του Ευαγγελικού λόγου ή και τους αγνοούντες την πίστη, αλλά του πατέρα που προσφέρει πληθωρικά τη σωτηρία σ' εκείνους που θα πιστέψουν στη δύναμή Του και θα ενταχθούν, εν μετάνοιά, στην Εκκλησία Του. Γι' αυτό η αποστολή της Εκκλησίας στον κόσμο είναι πάντοτε σωστική. Συνιστά το αντίδοτο στις κοσμικές αντιλήψεις και πρακτικές που επαγγέλλονται την υλιστική θεώρηση της ζωής, εκφυλίζοντας το ανθρώπινο πρόσωπο σε άτομο μόνο με σάρκα, από πρόσωπο γεμάτο πνεύμα. Η Εκκλησία σώζει το πρόσωπο, τιμά τον άνθρωπο, αναδεικνύει την κατ' εικόνα δημιουργία και την καθ' ομοίωσιν προοπτική του, ελευθερώνει από την αυτοδέσμευση των καταστροφικών επιλογών του. Γι' αυτό, «αν λείψει η Εκκλησία, αυτός ο κόσμος, με τις ομορφιές του, θα γίνει μια φυλακή»⁶

Οι τρεις ενέργειες της αγάπης του Θεού, αδελφοί μου, όπως τις παρουσίασε ο Κύριος στον νυκτερινό Μαθητή Του Νικόδημο, αποκαλύπτουν την αποστολή της Εκκλησίας στην ανθρώπινη ιστορία. Αυτή την αποστολή κανείς εξωτερικός εχθρός και επίβουλος δε μπορεί να ανακόψει και ανατρέψει. Μόνο οι δικές μας ατέλειες και αμφιταλαντεύσεις μπορούν να σκοτίσουν. Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, τις ευθύνες μας και ας εργαστούμε για να λάμψει το φως της Εκκλησίας στη ζωή μας και στη ζωή του κόσμου. ΑΜΗΝ!

Αρχιμ. Ε.Ο.

⁴ Χριστόδουλος (+), Αρχιεπίσκοπος Αθηνών & Πάσης Ελλάδος, ομιλία, Νέο Ψυχικό, 17/9/2006

⁵ Ιωάν. 3,17

⁶ Γέρων Αιμιλιανός Σιμωνοπετρίτης, «Κατηχήσεις και Λόγοι», 4, σελ. 4